

Моторът млъкна. Вѣгърът донесе
отъ нейде
топълъ лѣхъ на черноземъ,
единъ напѣвъ — широкъ и веселъ —
и стѣпки
на попукани
нозе.

Онѣзъ, които нѣкога сж
порили
земята, пърхаха като коне.
А другитѣ, прозорцитѣ разтворили,
сияеха предъ
синьото
небе.

Отъ пап-машината изпсува
нѣкой грубо.
Едно момиче весело запѣ.
Единъ младежъ го стрѣлна
съ погледъ влюбенъ
и то поруменѣ.

Тогава влѣзе портиерътъ тихо
и каза:
„Кой се контрабадно вмъкна?“
Ала разбра, виновно се усмихна,
почеса се,
подсвирна,
после млъкна.